

እና ት አገር

ደስ ይበልሽ አማማ ኢትዮጵያ!

ሀብረ - ቀለም ዓርማችንን መቀነትን ሊያሳጥር ያሴረ፤
ሀልውናን ሊያከስም ከባድነት ጎራ ያበረ፤
ታሪክን የካደ ከንቱ ተረት ያስነገረ፤
ልጆችን ያንገለታ፤ ያዋረደ፤ የገደለ፤ ያሰደደ፤ ያሰረ . . . ፤
ስምን እንኳን በቅጡ ሳይጠራ ሲጸየፍሽ የኖረ፤
እፎይ! ተገላገልሽው ለዘላለም ዓለም ተቀበረ።

በቅቤ በማይታሽ ያፍ ወለምታ ባንዲራሽን “ጨርቅ” ያለ፤
ሰንድቅሽ ከበላዩ ገኖ እሱ ከሰር ዋለ።
ወትሮም ባንዲራ ከላይ ነው ሳያይ ቀረ እንጂ ‘ምስኪኑ’፤
በሀልፈቱ ተከናኝቦው የናቀውን በሀይወት ዘመኑ።

በልቡ አየተሳበ አድሜ ልኩን ሲያደባ፤
ዘረኝነት የክፋት መርዝ ሲተክልብሽ እንዳበባ፤
በላይሽ ላይ ተጠምጥሞ ማር ወተትሽን አየለሰ፤
የንጹሃን ዜጎችሽን እንባና ደም ያፈሰሰ፤
እሰይ - እልል እንጂ የአባብ አንገት ሲቀነጠስ፤
የምን መክሰል፤ የምን መጥቆር፤ የምን ዋይታ የምን ማልቀሰ።

እሱስ በለስ ቀንታው በፕሮፓጋንዳ ለቅሶ ተሸኝ፤
ቀሪው የወያኔ መንጋ የሕዝቡን ይቅርታ ጠይቆ ካለገኝ፤
ወየውለት ጊዜው ሲደርስ ማዕበለ - ሕዝብ ሲመጣ፤
ማን ሊያስለቅስ ማ ሊያድነው ከኢትዮጵያ አምላክ ቁጣ።

እያወቁ ሳያውቁ ባፍዝ - አደንግዝ ተይዘው፤
በአምባገነኖች ሰንሰለት የፊጥኝ ተቀፍድደው፤
‘ከመሞት መሰንበት’ ብለው ነፍስ - በላዎቹን ፈርተው፤
የአዞ እንባ ለጨመቁ እየተደሰቱ አዝነው፤
መከታ ለጡ ልጆችሽ መከራቸው ለበዛ፤
ከሀሊና ጸጸት ፈውሻቸው አንቺው ሁኚያቸው ቤዛ።

እያወቁ ለለቁ በቁስልሽ እንጨት ለሰደዱ፤
በልጆችሽ እንባ፤ ሰቃይ . . . በክብራቸው ለቀለዱ፤
በአብላት ምላስ ሰርሰረው የሃቅን ክር ለጎመዱ፤
በፈጠራ ተረት ሕይወት ለምባገነን ለሰገዱ፤
እማይነጋ መሰሏቸው በቋት እህ ብለው ላሉ፤
ሃያል ቁጣሽ ይድረሳቸው የትዝብትሽ መሪር ቃሉ።

“አንቺ አማማ ኢትዮጵያ አንቺ እናት ዓለም”
ሎሬትሽ አያቆለመጠ ይነግርሽ እንደነበር በቀለም፣
እወቂበት ከእንግዲህ አብጁለት ፍቱን መለ፣
የሚሞትልሽ እንጂ የሚገልሽ ላይበለ፣

ሀዋሳትሽ ይንቀሳቀስ ሰሜን-ደቡብ ምዕራብ-ምስራቅ፣
የአለለ ተምሳሌቱ የሕዝቦችሽ ሀብረት ይድመቅ፣
ብድግ በይ ተራመጂ በእንፋቅቅ መዳክሽ ያብቃ፣
የውብ ሀይወት አዲስ ምዕራፍ በግዛትሽ ይገንባ።
እናት አገር ባለታሪክ ተነሽ ቤትሽን አጽጂ፣
የተዘረከረከውን በፕሮፓጋንዳ ፈንጂ፣
በተከፈተው ጉድጓድ ይግባ ጠራርገሽ አስወግጂ።
ዳግም እንዳትረቹም ባባይ ጠንቋይ ጋጋታ፣
እጆችሽን ከምር ዘርጊ ወደ ፈጠረሽ ጌታ፣
አምላክሽ ካንቺው ነውና የአስላም የክርስቲያኑ፣
ፍጠኛ ታሪክ ይከውን ሳያልፍብሽ ዘመኑ።

እንደ ጨው ዘር ተበትነው በምድረ-ዓለም የባክኑ፣
አሉሽና ውድ ልጆች ባንቺው ፍቅር የተካኑ፣
እቅፍሽን ዘርግተሽ ሰብስቢያቸው ባንድ ላይ፣
ከወንዞቸው ቀለቅያቸው ለገር ዕድገት ለገር ሲሣይ።
ባዲስ ራዕይ መልካም ውጥን በፋናሽሽ ብርሃን ፈለግ፣
ጀግኖችሽን ከየሥፍራው አድነሽ በመፈለግ፣
አሰማሪ ለነጻነት፣... ለልጆችሽ ልዕልና፣
ለንድነትሽ ሀያው ክብር ለትውልድሽ ሀልውና።

እናት አገር የሁላችን
ዘሮ መግቢያ ቤታችን፣
እኩልነት፣ ፍትህ፣ ርትዕ... የተፈጥሮ መብቶች አውራ፣
የነጻነት ብርሃን ቀንዲል በግዛትሽ ደምቆ ያብራ፣
በልጆችሽ አኩሪ ገድል ሀልውናሽ ተጠብቆ፣
ለዘልዓለም ዓለም ኑሪ ሀያው ክብርሽ ባለም ደምቆ።

ጌታቸው አበራ
ነሐሴ 2004 ዓ/ም
(ኦገስት 2012)
ከምድረ-አፍሪቃ